

kulturami, który to kontakt może odbywać się w sposób pośredni, prawie bezpośredni lub bezpośredni. Tę część konferencji rozpoczął Andre Berndt, który przygotował referat zatytułowany *Sozialpädagogische Arbeit mit jugendlichen Fussballfans (Praca socjalno-pedagogiczna z młodymi kibicami piłki nożnej)*. Zaprezentował w nim, jak działania z zakresu pedagogiki społecznej i pracy socjalnej mogą być wykorzystywane w pracy z młodymi kibicami piłki nożnej. Ostatnim wystąpieniem na konferencji była prezentacja przygotowana przez Julię Kamenz. Nosiła tytuł *Interkulturelle Jugendbegegnungen als Form des informellen Lernens in der heutigen interkulturellen Gesellschaft (Interkulturowe spotkania młodzieży jako forma edukacji pozainstytucjonalnej w dobie współczesnego społeczeństwa interkulturowego)*. W prezentacji autorka wskazała, jak istotnym elementem edukacji pozainstytucjonalnej są spotkania interkulturowe młodych ludzi w kontekście ich funkcjonowania. Dr Kamila Słupska podsumowała ostatnią sesję plenarną konferencji. Podkreśliła, że wspomaganie młodzieży to nie tylko reakcja na sytuację trudną, w jakiej się ona znalazła, i konkretna pomoc, ale również dawanie jej szansy odnalezienia własnych pasji, zainteresowań i wskazywanie obszarów mogących stanowić pola jej aktywności.

Po zakończeniu wszystkich wystąpień prelegentów moderatorzy – dr hab. Waldemar Segiet i dr Kamila Słupska – otworzyli obrady plenarne. Podczas nich prof. dr hab. Barbara Smolińska-Theiss postawiła tezę odnoszącą się do powyższych rozważań. Zwróciła uwagę, iż podstawą pedagogiki społecznej winno być przede wszystkim odnoszenie się do problemów socjalnych młodzieży.

Dr hab. Katarzyna Segiet – Przewodnicząca Komitetu Naukowego – dokonała oficjalnego zakończenia konferencji. Podziękowała prelegentom oraz wszystkim słuchaczom za przybycie i owocne obrady, które stanowiły inspirację do dalszych refleksji i poszerzyły obszar badań pedagogiki społecznej. Pani dr hab. Katarzyna Segiet, podsumowując konferencję, podkreśliła, że, mimo iż człowiek funkcjonuje w świecie, w którym logika rynku ukazuje duży wpływ przedmiotów na osobowość jednostki, to nadal w procesie kształtowania się tożsamości młodzieży istotną rolę w jej życiu odgrywają inni ludzie, którzy stanowią ważne ogniwo w ich rozwoju.

mgr Tomasz Herman

Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Coaching i mentoring – nowa jakość w edukacji”, Olsztyn, 11–12 czerwca 2015 roku

W dniach 11–12 czerwca 2015 roku odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa „Coaching i mentoring – nowa jakość w edukacji”. Zorganizował ją Zakład Pedagogiki, Wydziału Nauk Humanistyczno-Społecznych w Olsztynie Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. J. Korczaka w Warszawie w siedzibie Wydziału Nauk Humanistyczno-Społecznych w Olsztynie przy ul.

Sikorskiego 23. Objęta została honorowym patronatem przez Polskie Towarzystwo Pedagogiczne, Polski Związek Logopedów, Prezydenta Miasta Olsztyna i Oddział Telewizji Polskiej S.A. w Olsztynie.

W skład Komitetu Naukowego weszli: prof. dr hab. Julian Auleytner – rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. J. Korczaka w Warszawie, prof. dr hab. Ryszard Gerlach – Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, prof. dr hab. Andrzej M. de Tchorzewski – Akademia Ignatianum w Krakowie, prof. dr hab. Beata Przyborowska – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, dr hab. Mirosław Grewiński, prof. nadzw. – Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. J. Korczaka w Warszawie, dr hab. Marzenna Nowicka, prof. nadzw. – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, dr hab. Joanna Ostrouch-Kamińska, prof. nadzw. – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, dr hab. Barbara Golińska, prof. nadzw. – Ateneum – Szkoła Wyższa w Gdańsku, dr hab. Lucyna Hurło, prof. nadzw. – Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu, dr hab. Barbara Skałbania, prof. nadzw. – Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. J. Korczaka w Warszawie.

Natomiast Komitet Organizacyjny konferencji stanowiły: dr Jolanta Nowosielska – przewodnicząca, dr Dorota Bartnicka – członkini, dr Monika Rudy-Muża – członkini i mgr Anna Szymańska – sekretarz.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele 16 środowisk naukowych z całej Polski.

Uroczystego otwarcia dokonała dr Jolanta Nowosielska – Dziekan Wydziału Nauk Humanistyczno-Społecznych w Olsztynie, która w swoim wystąpieniu przedstawiła zaproszonych gości i prelegentów oraz scharakteryzowała cel i przesłanie konferencji. Wykład inauguracyjny pt. *Edukacja czy coaching?* wygłosił trener/coach Karol Bartkowski ze Stowarzyszenia Profesjonalnych Mówców.

Po wykładzie inauguracyjnym rozpoczęły się obrady plenarne, składające się z trzech bloków. W ich ramach przedstawiono siedemnaście referatów. Obradom plenarnym przewodniczyły: prof. nadzw. dr hab. Barbara Golińska, prof. nadzw. dr hab. Lucyna Hurło oraz prof. nadzw. dr hab. Barbara Skałbania.

Moderatorem pierwszej części obrad była prof. nadzw. dr hab. Barbara Golińska, a wystąpienia poczynili: dr hab. Lucyna Hurło, prof. nadzw. (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu) *Działania mentora w środowisku lokalnym*; dr Robert Borocho (Uniwersytet Warszawski, Katedra Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej) *Culver Military Academy (USA) – jako przykład mentoringu instytucjonalnego*; dr Monika Rudy-Muża (WSP im. J. Korczaka w Warszawie, WNH-S w Olsztynie) *Mentoring w Toastmasters International*; dr Agnieszka Rymsza (WSP im. J. Korczaka w Warszawie, Wydział Nauk Społecznych), mgr Justyna Józefowicz (Fundacja STYKI) *Coaching jako narzędzie empowermentu – funkcje i przykłady*; dr Adrianna Sarnat-Ciastko (Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Wydział Pedagogiczny) *Tutoring szkolny – podniesienie roli nauczyciela czy ograniczenie wolności? Rozwój metody tutoring w polskich szkołach publicznych w świetle badań własnych*.

W drugiej części obrad plenarnych, moderatorem była prof. nadzw. dr hab. Lucyna Hurło, a głos zabrali: dr Dorota Bartnicka (WSP im. J. Korczaka w Warszawie, WNH-S w Olsztynie) *Znaczenie coachingu i innych form pomocy w życiu człowieka dorosłego*; mgr Piotr Rusz-

kowski (Uniwersytet Śląski w Katowicach, Wydział Pedagogiki i Psychologii) *Jak na błędach innych zbudować swoje szczęście – o możliwościach wykorzystania danych z Poradni Życia Rodzinnego*; dr Marta Śliwa (WSP im. J. Korczaka w Warszawie, WNH-S w Olsztynie) *MISTRZ – opiekun spolegliwy? Rozważania filozoficzno-antropologiczne*; dr Ewa Jeżewska-Krasnodębska (WSP im. J. Korczaka w Warszawie, Wydział Nauk Społecznych) *Możliwości wykorzystania technik coachingu w pracy nad poprawą własnej wymowy przez studentów logopedii*; mgr Małgorzata Konczanin (Ad Verbum Centrum Terapii Mowy i Dysleksji w Warszawie, Polski Związek Logopedów w Warszawie, Centrum Medyczne NZOZ Zaniewska) *Coaching w rozwoju komunikacji – współczesne metody terapii*; mgr Monika Wrona (Uniwersytet Łódzki, Wydział Nauk o Wychowaniu) *Transformatywne uczenie się w coachingu*.

Moderatorem części trzeciej posiedzenia plenarnego była prof. nadzw. dr hab. Barbara Skalbiana. Ten blok stanowiły następujące wystąpienia: mgr Marta Dobrzyński (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Wydział Pedagogiki i Psychologii) *Coaching w edukacji*; mgr Wiesława Serej (Niepubliczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna EMPATIA w Olsztynie) *Skuteczne nauczanie + sukces uczniów = radość i satysfakcja. Jak uczyć, żeby nauczyć?*; mgr Janina Karoń (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Wydział Nauk Społecznych) *Coaching dziecięcy – możliwości i niemożliwości*; mgr Łukasz Brzeziński (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Wydział Pedagogiki i Psychologii) *Coaching jako nowoczesny styl komunikacji nauczyciela*.

Każde z podium wywołało ożywioną dyskusję, w której referenci mieli możliwość odpowiedzieć na pytania słuchaczy i tym samym rozwinąć podejmowany przez siebie temat.

Dyskusję po różnorodnych i interesujących wystąpieniach, poprowadziły i podsumowały przewodniczące poszczególnych bloków.

Podsumowania i zakończenia części plenarnej konferencji, dokonała dr Jolanta Nowosielska – Dziekan Wydziału Nauk Humanistyczno-Społecznych w Olsztynie, wystąpieniem *Coaching i mentoring – nowa jakość w edukacji?*

Obrady umożliwiły wymianę doświadczeń oraz refleksji teoretycznych, dotyczących nowych obszarów badawczych w edukacji związanych z coachingiem i mentoringiem.

Na zakończenie pierwszego dnia konferencji miały miejsce oficjalne podziękowania dla organizatorów i uczestników, a wieczorem odbył się koncert i uroczysta kolacja.

Drugi dzień konferencji stanowiła część praktyczna/warsztatowa. Warsztaty prowadzone były przez doświadczonych trenerów i coachów z całej Polski: mgr Małgorzata Dudek (Akademia Rozwoju Osobistego KOMPAS) *Coachingowe metody wpływające na skuteczność w działaniu*; mgr Anna Wtulich (Akademia Rozwoju Osobistego KOMPAS) *Coaching tożsamości i praca z wartościami jako narzędzia pracy coacha*; mgr Katarzyna Szczudrawa (Profi Biznes Group) *Praca z metaforą jako jedno z narzędzi coachingowych*; dr Agnieszka Rymsza (WSP im. J. Korczaka w Warszawie, Wydział Nauk Społecznych), mgr Justyna Józefowicz (Fundacja STYKI) *Jak skutecznie szukać zasobów. Wykorzystanie narzędzi coachingowych w pracy i nie tylko*; mgr Jerzy Zientkowski (Fabryka Mów) *Praktyczne narzędzia coachingu w biznesie*; mgr Michał Grześkowiak (Toastmasters International) *Coaching samodyscypliny*.

Warsztaty cieszyły się ogromnym zainteresowaniem i powodzeniem. Wszyscy uczestnicy konferencji chętnie wzięli w nich udział.

Zamknięcia i podsumowania Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej dokonała dr Jolanta Nowosielska. Przemyslenia wygłoszone przez prelegentów zostaną opublikowane w postaci recenzowanej monografii naukowej.

Przebieg konferencji pt. *Coaching i mentoring – nowa jakość w edukacji* skłania do optymizmu. Licznie zgromadzone audytorium prelegentów i słuchaczy zarówno pierwszego dnia, jak również drugiego, pozwala na stwierdzenie, iż konferencja była nie tylko ważnym wydarzeniem naukowym, ale również istotnym instrumentem dla upowszechnienia wiedzy na temat coachingu i mentoringu. Konferencja zakończyła się powodzeniem, co zrodziło chęć i potrzebę kontynuacji niniejszego przedsięwzięcia w kolejnych latach.

dr Jolanta Nowosielska